

זקן נתן ולא יעבור

סדר הלימוד ליום כ"ב תשרי (שמחת תורה)

סדר לקוטי פורת"ן הימני:

וזה פרוש: אמר רבה בר רב הונא: אמר לי ההוא טיעא, תא ואחוי לך מתי מדבר. אזלי וחייתינהו, ודמו כמאן דמבסמו. וננו אפרקיד, וחוה זקיפא ברפה דחד מניחו, ועיל טיעא תותה ברפה, פי רכיב גמלא וזקיפא רמחה ולא נגע בה. פסקי חדא קרנא דתכלתא דחד מניחו ולא הוי מסתגי לן. אמר לי: דלמא שקלת מידי מניחו? דגמירי, דמאן דשקיל מידי מניחו לא מסתגי לה. אזלי אהדרתה, וחדר מסתגי לן.

פרוש רש"י: טיעא – סוחר ושמעאל: אזלי וחייתינהו ודמו כמאן דמבסמו – שהיו שוכבין בפנים צהבות כשתווי יין: אפרקיד – פניהם למעלה: ועיל טיעא תותה ברפה – כלומר, ראיתי שטייעא היתה הולך תחת ברפי הפת, רכוב על הגמל ורמחו בידו, ולא נגע בה בברפה: שקלא חדא קרנא – כנף הטלית להראותו לחכמים, ללמד מפניו דין ציצית, אי כבית שפאי אי כבית הלל, כדלקמן: ולא הוי קא מסתגי לן – בהמות שהיינו רוכבין לא היו יכולין להלך.

תא ואחוי לך מתי מדבר – הינו שהראה לו הרשעים שאינם דבקים בצדיקים, והם נקראין מתי מדבר, פי מדבר לא היתה רוח צפונית מנשבת בו (במות עב). – הינו בחינת רוח החיים דקדשה, שהיא בחינת רוח צפונית שהיתה מנשבת בכנור של דוד כנ"ל. והרשעים הללו, שאינם דבקים בצדיקים, ואין להם הרוח דקדשה, והם בחייהם קרואים מתים; והראה לו מהיכן מגיע להם שלמות החסרון.

וְזֶהוּ שֶׁהָרָאָה לוֹ: דִּהְיוּ דָמוֹ כְּמַבְסָמִי - פִּירַשׁ רַבְּנּוּ שְׁמוּאֵל,
 כְּשֶׁתּוֹיֵי יוֹן, בְּחִינַת עֵשׂוֹ אֲדָמוֹנִי, שֶׁהוּא הָרַב דְּקִלְפָּה,
 אֲשֶׁר מִשָּׁם מְקַבְּלִין הָרָשָׁעִים הָרוּח־חַיִּים שֶׁלָּהֶם לְהַשְׁלִים הַחֶסְרוֹן.

וְזֶהוּ: וְגַבְהוּ אֶפְרָקִיד - פִּירַשׁ רַבְּנּוּ שְׁמוּאֵל, פְּנִיָּהֶם לְמַעְלָה -
 פְּנִיָּהֶם זֶה בְּחִינַת הָרוּחַ כַּנִּ"ל: הַכָּרַת פְּנִיָּהֶם וְכוּ'; וְהֵינּוּ
 לְמַעְלָה, כִּי הָרוּחַ שֶׁלָּהֶם גָּדוֹל לְפִי שָׁעָה עַד אֲשֶׁר עוֹלָה הַצְּלָחָתָם
 לְמַעְלָה כַּנִּ"ל, בְּחִינַת כָּל צוּרְרָיו יִפִּיחַ בָּהֶם כַּנִּ"ל. וְהָיָה גְבַהּ
 בְּרַכְיָה דְּחַד מִנֵּיהוּ - זֶה מוֹרָה עַל גְּדֹל הַהַצְּלָחָה שֶׁל הָרָשָׁעִים, כִּי
 הָעֵדֶר הַהַצְּלָחָה נִקְרָא "בְּרַכִּים כּוֹשְׁלוֹת" (יִשְׁעֵיהוּ נ"ה): 'וְגַבְהוּ בְּרַכְיָה'
 הֵינּוּ רוּם הַהַצְּלָחָה.

וְעַיִל טִיעָא תוֹתָהּ בְּרַכְיָה - הֵינּוּ הַצְּדִיק שֶׁנִּקְרָא טִיעָא, כְּמוֹ
 שֶׁפִּירַשׁ רַבְּנּוּ שְׁמוּאֵל בְּכָל מָקוֹם: 'סוֹחֵר יִשְׁמָעֵאל', וְסוֹחֵר
 הוּא בְּחִינַת הָרוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת א'): "סוֹבֵב סִבֵּב הוֹלֵךְ הָרוּחַ",
 וְהֵינּוּ הַצְּדִיק שֶׁמְקַבֵּל הָרוּחַ מִהַקֹּדֶשׁ. וְזֶהוּ: 'סוֹחֵר יִשְׁמָעֵאל' - עַל
 שֵׁם (בְּרַאשִׁית ט"ז): "כִּי שָׁמַע ה' אֶל עֲנִידוֹ", כִּי הַצְּדִיק שׁוֹמֵעַ כָּל
 הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבָקִים בּוֹ, כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכָל אֶחָד, כִּי הוּא
 אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ כַּנִּ"ל. כִּי רַכִּיב גְּמֻלָּא - בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"א): "גּוֹמֵל
 נִפְשׁוֹ אִישׁ חֶסֶד" - זֶה בְּחִינַת רַב חֶסֶד כַּנִּ"ל.

וְזִקְיָה רְמַחָא - רוֹמַח הוּא בְּחִינַת רוּחַ מ"ם, בְּחִינַת "וְרוּחַ
 אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עָלַי-פְּנֵי הַמַּיִם", הֵינּוּ הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה
 לְמ' יוֹם, שֶׁשָּׁם הָרוּחַ-חַיִּים כַּנִּ"ל; כְּלוּמַר, שֶׁהַצְּדִיק הָיָה לוֹ בְּחִינַת
 הָרוּחַ שֶׁמְקַבֵּל מִהַתּוֹרָה כַּנִּ"ל, וְעַם כָּל זֶה נְחִית תְּחוֹת בְּרַכְיָה, תַּחַת
 הַצְּלָחַת הָרָשָׁע, בְּחִינַת "כְּבִלְעַ רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ". וְקָא פִּסְקֵי
 קִרְנָא דְתַכְלָתָא דְחַד מִנֵּיהוּ - הֵינּוּ שְׁפָסֵק וְשִׁבְרַת הַמִּדָּה רָעָה
 מֵאֶחָד מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת שֶׁהַגְּבִיר וְהַמְּשִׁיךְ הָרָשָׁע עַל עַצְמוֹ, שֶׁהוּא

זֶקֶן נָתַן וְכֹל יַעֲבֹד

הַצָּנוּר שְׁלוֹ בַּנ"ל. וְזֶהוּ: זֶקֶן פִּסְקֵי קִרְנָא דְתַכְלָתָא' וְכוּ', הֵינּוּ שְׁפִסְק אַחַת מִן הַצִּיצִית שְׁלָהֶם, שְׁזֵה בְּחִינַת מַה שְׁפִסְק וְשִׁבְר הַמְּדָה רָעָה שְׁלָהֶם שֶׁהוּא הַצָּנוּר שְׁלָהֶם, כִּי כָּל הַמְּדוֹת רָעוֹת נִמְשָׁכִין מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת, שְׁשָׁרְשָׁם אַרְבַּע צִיצִית בַּנ"ל.

וְלֹא מִסְתַּגִּי לָן – כְּלוּמַר, שְׁאֵף־עַל־פִּי־כֵן לֹא עָלְתָה לוֹ לְהַשְׁפִּיל אֶת הָרָשָׁע וְלָצֵאת מִתַּחַת בְּרַכּוֹ, אֵף־עַל־פִּי שְׁפִסְק וְשִׁבְר הַמְּדָה רָעָה שֶׁל הָרָשָׁע שֶׁנִּמְשָׁכֶת מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת שְׁשָׁרְשָׁם אַרְבַּע צִיצִית בַּנ"ל, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת זֶקֶן פִּסְקֵי קִרְנָא דְתַכְלָתָא דְיַחַד מִנֵּיהוּ בַּנ"ל, אֵף־עַל־פִּי־כֵן לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַשְׁפִּילוֹ וְלָצֵאת מִתַּחַת בְּרַכּוֹ, בְּחִינַת זֶקֶן מִסְתַּגִּי לָן, שְׁפִירוּשׁוֹ שְׁלֹא הָיוּ יְכוּלִין לָצֵאת מִשָּׁם, הֵינּוּ בַּנ"ל. אָמַר לִי: דְלָמָּא שְׁקָלִית מִיַּדִּי מִנֵּיהוּ? – הֵינּוּ, שְׁמָא יֵשׁ לָךְ אֶחָד מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת שְׁלֹא תִקְנֶתָּ בְּשִׁלְמוֹת לְהַפְרִיד מִמֶּנּוּ הָרָע לְגַמְרִי, וְעַל כֵּן לָא מִסְתַּגִּי לָן; כִּמְבָאָר לְעִיל, שְׁכָּל זְמַן שְׁנִשְׁאָר בּוֹ אֵיזָה אֶחֱיזָה בְּעֵלְמָא מִהָרָע שֶׁל אֵיזָה מְדָה, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַכְנִיעַ אֶת הָרָשָׁע. וְזֶהוּ: דְלָמָּא שְׁקָלִית מִיַּדִּי מִנֵּיהוּ' – שְׁמָא לְקַחְתָּ קֶצֶת מֵהֶם, הֵינּוּ, שְׁמָא יֵשׁ בְּךָ עֲדִין אֵיזָה אֶחֱיזָה מֵאֵיזָה מְדָה רָעָה שֶׁל הָרָשָׁעִים, שְׁלִקְחֶתָּ לְעֶצְמְךָ אֵיזָה מְדָה וְתֵאָוָה שְׁלָהֶם, וְעַל כֵּן 'לֹא מִסְתַּגִּי לָן' – וְעַל כֵּן אֵין אָנוּ יְכוּלִין לָצֵאת מֵהֶם בַּנ"ל.

דְּגַמְרִי, דְּמָאן דְּשָׁקִיל מִיַּדִּי מִנֵּיהוּ לָא מִסְתַּגִּי לָהּ. – הֵינּוּ בַּנ"ל, שְׁיֵשׁ לָנוּ קַבָּלָה, שְׁכָּל מִי שְׁלֹקַח לְעֶצְמוֹ אֵיזָה דְבַר תֵּאָוָה וּמְדָה רָעָה שֶׁל הָרָשָׁעִים, הֵינּוּ שְׁיֵשׁ בּוֹ עֲדִין אֵיזָה אֶחֱיזָה מִהַמְּדוֹת רָעוֹת שְׁלָהֶן, אֵינּוּ יָכוֹל לָצֵאת מֵהֶם וּלְהַכְנִיעֵם בַּנ"ל. אֲזִלִּי אֶהְדַּרְתָּה – הֵינּוּ שְׁהַחֲזַרְתִּי מַה שְׁהָיָה אֶצְלִי אֵיזָה מְעַט אֶחֱיזָה הָרָע מִהַמְּדוֹת רָעוֹת שְׁלָהֶם, הַחֲזַרְתִּי וְהַפְרַשְׁתִּי מִמֶּנִּי. וְהִדַּר מִסְתַּגִּי לָן – שְׁאֵז עָלְתָה בְּיַדִּינוּ לָצֵאת מִתַּחַת בְּרַכּוֹ

לְהַכְנִיעוֹ וּלְהַשְׁפִּילוֹ; כַּמְבֹאֵר לְעֵיל, שְׂצַדִּיק גָּמֹר שֶׁמִּפְּרִישׁ מַעֲצָמוֹ
כָּל אַחִיזַת הָרַע שְׁלָהֶם לְגַמְרֵי, הוּא יָכוֹל לְצֵאת מֵהֶם וּלְהַכְנִיעֵם
וּלְהַשְׁפִּילָם, בְּבַחֲיַנַּת "מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ" כַּנִּל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וּלְבֹא לָזֶה לְהַפְרִישׁ הָרַע מֵהַטּוֹב הוּא עַל יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה, דְּהֵינּוּ
שְׁעַל-יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים עַל-יְדֵי-זֶה מִפְּרִישֵׁינּוּ וּמִבְּרִינּוּ הַטּוֹב מִהָרַע
עַל-יְדֵי שְׁמִבְרָר הַפְּסֵק הַלְכָה. וּמִגְרִישֵׁינּוּ וּמִבְטָלִין הָרַע מִכָּל
הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַמַּדוֹת שֶׁזֶה עֵקֶר תִּקּוּן הָאָדָם.
וְלִזְכוֹת לְבָרָר הַפְּסֵק הַלְכָה הוּא עַל-יְדֵי תַפְלָה. וּכְשֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל
הַדָּבָר אֲפֹ שְׁעַל-יְדֵי הַתַּפְלָה נִתְמַלֵּא בְקִשְׁתּוֹ עִם כָּל זֶה עֲדִין הַדָּבָר
בְּקִשָּׁה בְּכַח, וְעַל-יְדֵי הַלְמוּד בַּתוֹרָה כַּנִּל נִגְמָר וְיוֹצֵא מִכַּח אֵל
הַפֶּעַל וְאֵזִי נַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ וְנִתְמַלֵּא בְקִשְׁתּוֹ וְיִזְכֶּה לְהַשְׁפִּיל הַחוֹלְקִים
וּמִתְנַגְּדִים עַדֵי אָרֶץ:

ז מֵעֵין חֲכָמַת הַתוֹרָה יוֹצֵא מִהַתַּפְלָה, עַל כֵּן עֵקֶר בְּרוּר פְּסֵק
הַהֲלָכָה זוֹכִין רַק עַל-יְדֵי הַתַּפְלָה, וְנִחְשָׁב כְּאִלּוֹ חִדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם
וְזוֹכֶה לְבָרָר הַטּוֹב מִהָרַע שְׁבָכָל הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת שֶׁהוּא תִקּוּן
הַכֹּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְהַשְׁפִּיל הַחוֹלְקִים עַדֵי אָרֶץ:

סֵדֶר חֲטִי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

(הַתוֹרָה הַנִּל אָמַר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן שֶׁהִיָּה סְמוּךְ
לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ כִּי נִסְתַּלֵּק בְּחַל-הַמּוֹעֵד שֶׁל סְכוּת שְׁאֲחָרָיו. וְזֹאת הַתוֹרָה הִיא הַתוֹרָה
הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל יָמֵי חַיָּו הַקְּדוּשִׁים. וְשֵׁם מִדְּבָר מַעֲנִין תוֹכְחָה, כִּי עֵקֶר הַתוֹכְחָה שֶׁל
גְּדוּלֵי הַצַּדִּיקִים הִיא סְמוּךְ לְמִיתָתוֹ כְּמוֹ שֶׁפִּרֵּשׁ רַש"י עַל פְּסוּק (דְּבָרִים א): "אֵלֶּה
הַדְּבָרִים" וְכוּ'. גַּם שֵׁם מִדְּבָר מַעֲנִין מִלְחָמַת עוֹג וְכוּ' שֶׁזֶה בְּחִינַת אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וְכוּ' אַחֲרֵי הַכְּתוּבָה אֵת סִיחוֹן וְאֵת עוֹג וְכוּ').

וְיָדַע אָחִי הַמַּעֲיִן שְׁבַע עִינַי הַשִּׁיר חֲדָשׁ שִׁיתְעַר לְעֵתִיד הַמְּבֹאֵר
 בְּמֵאמָר זֶה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַקּוֹל הַמְּשַׁקָּה אֶת הַגֶּן שְׁשָׁם גְּדִלִים כָּל
 הַרְיָחוֹת וְהִירָאוֹת שְׁזֵה בְּחִינַת קוֹל הַמּוֹכִיחַ הָרְאוֹי שְׁמוֹסִיף וְנוֹתֵן
 רִיחַ טוֹב בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹמְעִין תּוֹכְחָתוֹ, שְׁזֵה בְּחִינַת מְשִׁיחַ
 בְּחִינַת וַיְהִי לָמָּס עוֹבֵד עֵינַי שָׁם, יֵשׁ בְּכָל אֵלֶּה סוּדוֹת עֲמָקִים
 וְגִבּוֹהִים מְאֹד, סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת רָזִין דְּרָזִין נוֹרָאִים מְאֹד כַּמּוֹבֵן
 מִרְמְזֵי הַקְּדוּשִׁים בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַזְּכִיר הַפְּסוּק (רות ד): "כָּרוּךְ ה' אֲשֶׁר
 לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גּוֹאֵל" וְכוּ'.

וְשָׁמַעְתִּי שְׁמֵתְנוּעוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה אָז וּמְנַעֲיֵמוֹת
 הַקּוֹל וְהַנְּגִינָה שֶׁאֵמַר פְּסוּק זֶה הָיָה נִרְאָה כְּנוֹתֵן בְּעֲצָמוֹ גַּם־כֵּן שֶׁבַח
 וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנָּתַן לָהֶם גּוֹאֵל כְּזֵה לְעַסֵּק בְּתַקּוּן וּגְאֻלַּת
 נַפְשׁוֹתָם וּבְהַמְּשַׁכַּת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עַל־יְדֵי הַמְּשַׁכַּת תַּקּוּנִים
 נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה. וְאֵז בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה הַזֶּה סֵפֶר מַעֲנִין הַנְּגִינָה
 וְהַשִּׁיר שִׁיְהִיָּה הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים, כַּמְּבֹאֵר
 בְּמָקוֹם אַחֵר. וְהַמּוֹבֵן הָיָה שְׁזֵה שִׁיף לְבְּחִינַת הַשִּׁיר הַחֲדָשׁ הַמְּבֹאֵר
 בְּמֵאמָר זֶה. וְעֵינַי עוֹד מְזֵה בַּסֵּפֶר פִּרְפְּרָאוֹת לְחַכְמָה עַל מֵאמָר זֶה:
 מִד (מִד) לְעֵינַי מַה שְׁמֵבֹאֵר בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן נ' שֶׁהַמְּחַשְׁבָה בְּיַד
 הָאָדָם לְתַפְסָה בְּיָדוֹ, וּלְהַטּוֹתָהּ כְּרָצוֹנוֹ. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנּוֹטָה מִחֲשַׁבְתּוֹ
 לְדַבָּרִים אַחֲרִים, אִז לְהַרְהוּרִים חָם וְשָׁלוֹם, יָכוֹל לְתַפְסָה לְהַחֲזִירָהּ
 לְמַחְשַׁבָה אַחֲרַת טוֹבָה כְּרָצוֹנוֹ, כְּמוֹ סוּם שִׁיּוּצָא מִן הַדֶּרֶךְ שִׁיּוּכּוּלִין
 לְתַפְסוֹ בְּאַפְסָר לְהַטּוֹתוֹ כְּרָצוֹנוֹ לְדֶרֶךְ הַטּוֹב.

סֵפֶר לִי אִישׁ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁפַּעַם אֶחָת דִּבֶּר רַבְּנוּ זְכוּרָנוּ
 לְבָרְכָה עִמּוֹ מַעֲנִין זֶה וְאֵז בַּאֵר קֶצֶת יוֹתֵר. וְאָמַר שֶׁהַמְּחַשְׁבָה
 נְבִירָאֵת שְׁלֹא תִהְיֶה נְחָה לְעוֹלָם, וְהוּא כְּמוֹ הָאִינוּ נָח שְׁבֹאֵבֵן
 הַשְּׁעוֹת (שְׁקוּרִין אִוּם רוּחַ) [שְׁעוֹן] שְׁאִינוּ נָח לְעוֹלָם. וְאֶפְלוּ בְּשַׁעֲת

חֹק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תח. לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב"ל" ו
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שנה המחשבה חושבת לעולם, רק שפשה שנה חזקה על האדם אז הוא שוכח מה שחשב, אבל באמת אין המחשבה שוכחת לעולם. ועל-כן על-ידי שפטיין המחשבה למחשבה אחרת כרצונו, על-ידי זה יכולין לבטל ולהתגבר על כל המחשבות זרות והרהורים ובלבולים.

והכלל שיה שנה שנדמה להאדם שקשה לשבר מחשבות והרהורים ובלבולים הוא שקר גדול, כי באמת המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו כנ"ל. רק מחמת שהמחשבה מתנענעת וחושבת תמיד ואינה נחה לעולם, נדמה לו שאין בידו לבטל המחשבות רעות. אבל באמת בידו להטות המחשבה ממחשבה למחשבה אחרת, כרצונו לתפסה ולהוציאה ממחשבות רעות למחשבות טובות כנ"ל:

מה (מה) מענין מאמר בראשית לעיני כל ישראל. כבר מבאר קצת במקום אחר באור ענין זה איך שנראה בחוש שהתורה הזאת נאמרה בלילה ברוח הקדש. כי אמרה בלילה שבת קדש בראשית, ואז לא נודע עדין שום דבר מפטירת הרב מברדיטשוב עד איזה ימים אחר שבת באה הידיעה לכאן. ואז ראו והבינו למפרע איך שכל ענין זה הוא מרמז בבאור היטב בתוך דברי המאמר הנ"ל.

סדר האלקי-בית הימני:

גנבה וגזלה א. מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה. ב. בעוון הגזל הגובאי עולה ורעב תוה ובני-אדם אוכלין בשר-בניהם. ג. מי שאינו מהנה את אחרים מממונו, על-ידי זה גזלנים באים עליו. ד. הגזל את חברו שוה פרוטה, כאלו נוטל

נְשַׁמְתוּ וְנִשְׁמַת בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו וְאַפְלוּ גְרָמָא. ה. מִי שֶׁלֹּא חָס עַל
 מָמוֹן חֵבְרוּ, בִּידוּעַ שֶׁהוּא גִנְב. ו. אֹנְאָת מָמוֹן מִתָּר לְהִנְאוֹת אֶת
 עוֹבְד־אֱלִילִים. ז. מִי שֶׁקּוֹפֵץ יָדוֹ מִצְדָּקָה, גִּזְלָנִים בָּאִים עָלָיו. ח. מִי
 שֶׁשָּׂם בְּטַחֲוֹנוֹ עַל הַגּוֹיִים לְסוֹף לֹקְחִין מִשָּׁלוֹ בְּעַל־כָּרְחוּ. ט. עַל־יְדֵי
 הַדֵּינִים וְהַמְלָמְדִים שְׂאִינָם טוֹבִים, גַּם שׁוֹחֲטִים, עַל־יְדֵי זֶה
 הַשׁוֹנְאִים אוֹכְלִים פְּרֻנְסָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. י. מִי שֶׁמְעַרְב מִשְׁקִיו
 בְּמַיִם, גִּנְבִים בָּאִים עָלָיו. יא. מִי שֶׁנּוֹטֵל חֵלֶק מִגִּנְבָה, לְסוֹף
 שִׁיתְגַּלֶּה הַדָּבָר. יב. עִיר שִׁישׁ בָּהּ גִּנְבִים, בִּידוּעַ שֶׁהֵרֵב אוֹהֵב
 שִׁחַד. יג. עַל־יְדֵי דְבָרִים בְּטִלִים בָּאִים גִּנְבִים. יד. מִתָּר לְגִנְב דַּעַת
 הַבְּרִיּוֹת, כִּדֵי לְהַצִּיל נַפֶּשׁ מִיִּשְׂרָאֵל. טו. מִי שֶׁמְבִישׁ פְּנֵי חֵבְרוּ,
 לְסוֹף שֶׁמְקִים עֲדוֹת שֶׁקֶר, כִּדֵי שִׁיגְזֹל מָמוֹן. טז. מִי שִׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן
 מְנַעֲוֵרָיו, הוּא נִצּוֹל מִגִּזְלָנִים. יז. עַל־יְדֵי שְׂמִיעַת דְּבָרֵי שְׂטוֹת,
 הַגִּנְבִים בָּאִים. יח. עַל־יְדֵי שֶׁקֶר גִּנְבִים בָּאִים.

חֵלֶק שֵׁנִי א. עַל־יְדֵי גִנְבַת דַּעַת בָּא, חַס וְשָׁלוֹם, חָלִי הִרְאָה וְחֻזָּה.
 ב. עַל־יְדֵי גִנְבַת דַּעַת בָּא לִידֵי הִרְחוּרֵי זְנוּת עִם גּוֹיָה. ג. עַל־יְדֵי
 גִנְבָה מִפְסִיד אֶת הַדַּעַת. ד. הַגִּנְבָה מִזִּיק לְעֵינַיִם. ה. עַל־יְדֵי
 אֲמִירַת תְּקוּן־חֲצוֹת נִצּוֹל מִגִּנְבִים. ו. מִי שִׁישׁ לוֹ צַעַר גְּדוֹל בָּנִים,
 יִקְרָא בְּכָל יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, גַּם עַל־יְדֵי הַקְּרִיאָה נִצּוֹל
 מִעֲלִילוֹת שֶׁל גִּזְלָה.

דַּעַת א. פְּעָמִים הַקְּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מְבִיא עַל הָאָדָם דְּבָרִים, כִּדֵי
 שִׁיבִין מִהַדְּבָרִים רַחֲמָנוּתוֹ וְאַלְהוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. ב. מִי שֶׁמָּחוּ מְבַלְבֵּל,
 יִהְיֶה רָגִיל בְּתַפְלַת חֶבְקוֹק הַנְּבִיא. ג. גַּם לְמוֹד שִׁ"ךְ [שְׂפִתֵי־כֹהֵן]
 סִגְלָה לָזֶה גַּם אֲכִילַת חֲטָיִים. ד. מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מוֹלִידִין טַבֵּעַ

בְּאָדָם לְפִי טַבָּעַם.

סֵדֵר שִׁבְתֵי הַר"ן הַיְיִמִּי:

טו וְתִכְף אַחֵר רֹאשׁ-הַשָּׁנָה הָיָה רְצוֹן רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, לַחֲזוֹר
 תִּכְף לְבֵיתוֹ וְלֹא הָיָה רוּצָה לְנִסְעַ כְּלָל לְשׁוֹם מְקוֹם, לֹא לְצַפָּת וְלֹא
 לְטַבְּרִיָּה, אֶךְ הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ הָיָה כָּסְפוֹ חוֹק מֵאֹד לְזוֹן עֵינָיו
 בְּמְקוֹמוֹת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וּבֹא אֶל רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, וְאָמַר לוֹ
 שֵׁישׁ שִׁירָה לִילְךָ עִמָּם לְטַבְּרִיָּה וְהַשִּׁיב לוֹ יֵשׁ לָךְ כַּסּוּפִים לְטַבְּרִיָּה
 לְךָ שְׂכָר חַמּוּזִים וְעָשָׂה כֵּן וּנְתַן לָהֶם אֲדָרוֹף (דְּמֵי קְדִימָה) וּבְחִזְיָרְתוֹ
 מֵהַבַּעַל חַמּוּזִים אָמַר לוֹ תִּכְף:

שְׂכָרְתָּ חַמּוּזִים? הַשִּׁיב לוֹ: הֵן אָמַר לוֹ רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה: תִּכְף
 וּמִיֵד תִּלְךָ וְתִקַּח מֵהֶם הָאֲדָרוֹף, וְאִם לֹא יָרְצוּ לְהַחֲזִיר לָךְ, אֲזִי
 תַנְיִחַ לְאֲבוֹד הָאֲדָרוֹף כִּי אֵינִי רוּצָה לִילְךָ לְשָׂם וְאַחֵר שְׁתֵי שְׁעוֹת
 אִז שֶׁלֹשׁ נָפַל הָאִישׁ הַנַּ"ל שֶׁהָיָה עִמּוֹ בְּחֻלְשָׁה גְדוֹלָה רַחֲמָנָא לְצַלָן
 וְאִז נָתַן שָׂבַח וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר מִנְעוּ לָלֶכֶת עִם
 הַשִּׁירָה הַנַּ"ל:

יז אֶךְ תִּכְף כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְאַנְשֵי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשְׁבִים בְּצַפָּת
 וּבְטַבְּרִיָּה שַׂרְבְּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, הוּא בְּחִיפָה, שְׁלָחוּ הַגְּדוֹלִים
 וְהַצְּדִיקִים אֲשֶׁר שָׂם, לְבַקֵּשׁ אֶת רַבֵּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבָרָכָה, שְׁיַסַּע
 אֲלֵיהֶם וּבָאוּ אַנְשֵי טַבְּרִיָּה עַל יוֹם כַּפּוּר אֵלָיו, וְהִבִּיאוּ לוֹ אַגְרוֹת
 מִגְּדוֹלֵי הַצְּדִיקִים, שְׂכָרָם מִבְּקָשִׁים אוֹתוֹ לָבוֹא לְטַבְּרִיָּה עַל חֶג
 הַסְּכוֹת וְהוּא לֹא הַשְּׁגִיחַ עַל כָּל זֶה וְאָמַר לְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ לְקָנוֹת
 לוֹ אֶת־רוּגִים וְהִלְךָ אֶל הַחֲכָם הַחוּנֵה שָׂם, וּנְתַן לוֹ עֲשָׂרִים פְּאָרְעַם
 (שֵׁם מַטְבֵּעַ) וְהִלְךָ אֶל שְׂדֵה יִשְׁמַעְאֵל, וְהִבִּיא לוֹ שְׁלֹשָׁה אֶת־רוּגִים
 מְבַחְרִים וְיָפִים מְאֹד:

בְּתוֹךְ כֶּף שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב שָׂם בְּחִיפָה בָּא יִשְׁמַעְאֵל אַחַד רַף בַּשָּׁנִים

וַיֵּשֶׁב אֶצְלוֹ וַדְּבַר אֱלֹוֵי דְבוּרִים הִרְבֵּה וְלֹא יָדַע מַה הוּא אֹמֵר וְכֵן הָיָה אֶצֶל כָּל סְעֻדָּה וְסְעֻדָּה בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהָיָה מְחַבֵּב אוֹתוֹ מְאֹד וּפְעַם אַחַת בָּא אֱלֹוֵי בְּכָלֵי זַיִן בְּכַעַם גָּדוֹל וְהִתְחִיל לְזַעַק וְלַצַּעַק עָלָיו וְהוּא לֹא יָדַע מַה הוּא מְדַבֵּר, אַךְ אִשָּׁה אַחַת מִמְּדִינַת וָאֵלִיחָאֵי הִיָּתָה שָׁם, וְתַכְרָף כְּשֶׁהֲלַךְ הִישָׁמְעָאֵל אֶמְרָה אֵל רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, לְמַעַן הַשֵּׁם, שִׁיבְרַח מִבֵּית זֶה כִּי זֶה הִישָׁמְעָאֵל אֹמֵר שֶׁהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, יֵלֵךְ עִמּוֹ לְלֶחֶם שְׁקוֹרִינַן (פְּעֻכְטִינַן) וְתַכְרָף בְּרַח הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, לְבֵית הַחֲסִיד הַמְּפָרְסָם מוֹרְנוּ הָרַב זְאֵב מִטְּשָׁאֲרָנִי אוֹסְטְרָהָא הַנִּי"ל וְהַצְּנִיעוּ אוֹתוֹ בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים וְאַחֲר־כֵּן בָּא הִישָׁמְעָאֵל הַנִּי"ל עוֹד הַפְּעַם לְבֵית אַכְסֵינְיָא שֶׁל רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, וְאָמַר: הֵיכָן הָאִישׁ הַלְּזוֹ? יָדִיעַ לְהוּי לֵה שְׂאֲנֵי אוֹהֵב אוֹתוֹ מְאֹד, אֲנִי אֶתֵּן לוֹ הַחֲמוּזִים וְגַם הַסּוּסִים שְׁלִי שְׁיֵלְךָ עִם הַשִּׁירָה לְטַבְרִיָּה וְשׁוֹב אֵינִן לוֹ לְהַתְּפַחַד מִמֶּנִּי כְּלָל מֵעַתָּה וְכֵן הָיָה, שָׁבָא רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, אֵל אַכְסֵינְיָא שְׁלוֹ, וּבָא הִישָׁמְעָאֵל וְלֹא דְבַר לוֹ כְּלוּם רַק שָׁתַק וְשָׁחַק וְאַחֲר־כֵּן חֲבֵב אוֹתוֹ זֶה הִישָׁמְעָאֵל מְאֹד בְּאַהֲבָה יִתְרָה וְעַנְיָן זֶה שֶׁל הִישָׁמְעָאֵל, הָיָה פְּלִיאָה גְּדוֹלָה וְאָמַר רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ, שֶׁהָיָה לוֹ יְסוּרִים מִהֶאֱהָבָה שֶׁל הִישָׁמְעָאֵל יוֹתֵר מִן הַשִּׁנְאָה וְהַכַּעַם שְׁלוֹ וּכְפִי הַנְּשִׁמַּע מִפִּי הַקְּדוּשׁ, שֶׁהָיָה בְּעַנְיָן מַעֲשֵׂה זֶה שֶׁהָיָה לוֹ עִם הִישָׁמְעָאֵל סְכָנָה גְּדוֹלָה, וְכַמְּדָמָה שֶׁנְּשִׁמַּע מִפִּי הַקְּדוּשׁ שְׂאֲמַר שֶׁזֶה הִישָׁמְעָאֵל הָיָה הֵם"מ בְּעַצְמוֹ וּבְרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁנִּצַּל מִמֶּנּוּ בְּשָׁלוֹם בְּחַסְדֵי ה':

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמֵי:

(ה) אם רוצה ליכנס לבית הכסא קבוע לעשות צרכיו חולצין ברחוק ארבע אמות: הגה ויש אומרים אפילו בלא צרכיו (ב"י בשם רבי האי) וטוב להחמיר. וגוללן ברצועות שלהן ואוחזן בימינו ובבגדו

כנגד לבו ויזהר שלא תהא רצועה יוצאה מתחת ידו טפח וכשיוצא מרחיק ארבע אמות ומניחן: (ו) היה לבוש בתפילין והוצרך לבית הכסא בלילה או סמוך לחשיכה שאין שהות להניחם עוד אחר שיצא לא יכנס בהם גלולין בבגדו ואפילו להשתין מים בבית הכסא קבוע אלא כיצד יעשה חולצן ומניחן בכלי אם היה בו טפח או בכלי שאינו כליין אע"פ שאין בו טפח ואוחז הכלי בידו ונכנס: (ז) בד"א בבית הכסא שבשדה אבל בבית הכסא שבבית לא יכניסם כלל כיון שיכול להניחם במקום המשתמר: (ח) אם שכח תפילין בראשו ועשה בהם צרכיו מניח ידו עליהן עד שיגמור עמוד הראשון ויוצא וחולצן וחוזר ונכנס: (ט) מותר לרופא ליקח עביט של מי רגלים בידו ותפילין בראשו ובעל נפש יחמיר לעצמו:

סימן מד (א) כל זמן שהתפילין בראשו או בזרועו אסור לישן בהם אפילו שינת עראי אלא אם הניח עליהם סודר ולא היתה עמו אשה ישן בהם שינת עראי וכיצד הוא עושה מניח ראשו בין ברכיו והוא יושב וישן היו תפילין כרוכין בידו מותר לישן בהם אפילו שינת קבע ואם אוחזן בידו ואינם כרוכים בידו אסור לישן בהם אפילו שינת עראי: הגה ודוקא כשאחזן בלא נרתקן אבל בנרתקן בכל ענין שרי (ב"י בשם העיטור):

סימן מה (א) אסור לכנוס בבית הקברות או בתוך ארבע אמות של מת ותפילין בראשו משום לועג לרש ואם הם מכוסים מותר: (ב) בבית המרחץ בית החיצון שכל העומדים בו הם לבושים יכולין להניח שם תפילין לכתחלה ובבית האמצעי שמקצת בני אדם עומדים שם לבושים ומקצתן ערומים אינו יכול להניחם לכתחלה ואם היו בראשו אינו צריך לחלצן ובבית

הפנימי שכל העומדים שם ערומים אפילו היו בראשו צריך לחלצן:

סימן מז (א) כשיעור משנתו יאמר אלקי נשמה כשישמע קול התרנגול יברך הנותן לשכוי בינה. כששובש יברך מלביש ערומים. כשיניח ידיו על עיניו יברך פוקח עורים. כשישב יברך מתיר אסורים. כשזוקף יברך זוקף כפופים. כשיניח רגליו בארץ יברך רוקע הארץ על המים. כשנועל מנעליו יברך שעשה לי כל צרכי. כשהולך יברך המכין מצעדי גבר כשחוגר חגורו יברך אוזר ישראל בגבורה: הגה או לובש האבנט המפסיק בין לבו לערוה (ב"י בשם הראב"ד) כשמשים כובע או מצנפת בראשו יברך עוטר ישראל בתפארה. כשיטול ידיו יברך ענט"י. כשירחיק פניו יברך המעביר שינה מעיני וכו'. ויה"ר וכו' עד בא"י גומל ח"ט לעמו ישראל. אין לענות אמן אחר המעביר שינה מעיני עד שיחתום הגומל חסדים טובים לעמו ישראל שהכל ברכה אחת היא: (ג) עכשיו מפני שאין הידים נקיות וגם מפני עמי ארצות שאינם יודעים אותם נהגו לסדרם בבית הכנסת ועונין אמן אחריהם ויוצאים ידי חובתן: (ג) חייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות לפחות: (ד) צריך לברך בכל יום שלא עשני גוי שלא עשני עבד שלא עשני אשה: הגה ואפילו גר (כותים) היה יכול לברך כך (ד"ע) אבל לא יאמר שלא עשני עכו"ם שהרי היה עכו"ם מתחלה (אבודרהם) והנשים מברכות שעשני כרצונו: (ה) אם קדם וברך זוקף כפופים קודם שברך מתיר אסורים לא יברכנה: (ו) יש נוהגין לברך הנותן ליעף כח ואין דבריהם נראין: הגה אך המנהג פשוט בבני האשכנזים לאומרה:

סדר לקוטי תפלות הימני:

קמד: ועזרנו ברחמיה, שנזכה ללמוד ולהגות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקדושה ובטהרה, אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ולא תשכח התורה מפינו ומפי זרענו לעולם ויקים מקרא שכתוב: "ואני זאת בריתי אותם אמר ה', רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה, לא ימוש מפיה זרעך ומפי זרע זרעך, אמר ה' מעתה ועד עולם":

קמה: ונזכה על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזר בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועוונותינו ופשעינו המרבים ונזכה מעתה לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותעזר רחמיה עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך, ותזכנו שנלמד בקדושה גדולה תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנזכה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה עד שנזכה לבחינת נשיקין דקדושה לאדבקא רוחנו ברוח הצדיק, ויהיה דומה באלו אנו מנשיקין עצמנו עם הצדיק והתנא שחדש התורה הזאת ונזכה שיהיה למוידנו לנחת רוח להצדיק והתנא שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה, ונגרם תענוג גדול להתנא והצדיק הזה שיהיו שפתותיו דובבות בקבר על ידי למוידנו בקדושה גדולה את דבריו הקדושים, ונזכה לאקמא שכינתא מעפרא להעלות השכינה מהגלות על ידי למוידנו בקדושה ובטהרה גדולה:

קמו: אנא ה' מלא רחמים, חמל על נפשותינו האמלה [האמלות], והצל אותי ואת זרעי ואת כל עמך בית ישראל ותבדילנו מן התועים מדרך האמת, ותציל אותנו ברחמיה הרבים שלא יהיה נעשה אצלנו, חם ושלום, מלמוד התורה סם מות, חם

וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא יִהְיֶה נִכְנָם בְּלִבָּנוּ, חֵם וְשָׁלוֹם, שׁוֹם צַד הַתְּנַגְּדוֹת עַל
 צְדִיקֵי אֲמֶת עַל יְדֵי לְמוּדְנוּ וְלֹא יִהְיֶה לְמוּדְנוּ לְהַתִּיחֵר וּלְקַנְיֵר, חֵם
 וְשָׁלוֹם, וּבִפְרֹט בְּעֵת לְמוּדְנוּ בַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בַּגְּמָרָא וְתוֹסְפוֹת
 וּפּוֹסְקִים:

קמז: אָנָּה ה', תְּצִיל וְתַמְלִט אֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִכְנָם
 בְּלִבָּנוּ שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל וְלֹא יִכְנָם בְּלִבָּנוּ שׁוֹם צַד
 עַרְמִימֵיּוֹת כָּלֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבָּנוּ שׁוֹם הַרְהוּרִים וְקִשְׁיוֹת עַל צְדִיקֵי
 הַדּוֹר הָאֲמִתִּים וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שְׁלֵא יֵצֵא עִתָּק מִפִּינוּ, חֵם
 וְשָׁלוֹם, לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוֹם דְּבוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדָם, חֲלִילָה, רַק אֲדַרְבָּא,
 תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי לְמוּדְנוּ לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי
 אֲמֶת, לְהִיּוֹת נִכְנָע אֲצֵלָם וּלְהִאֲמִין בָּם, וּלְהַתְבַּטֵּל אֲלֵיהֶם,
 וּלְהַתְאַבֵּק בְּעַפְרֵי רַגְלֵיהֶם, וּלְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבַרְיהֶם הַקְדוּשִׁים
 שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֲמֶת כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֲנִי וְזֵרְעִי וְזֵרְעֵי זֵרְעִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קמח: וְתִזְכְּנוּ לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמֶת הַגְּדוֹלִים בַּמַּעֲלָה
 מְאֹד, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כֹּחַ לְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּךְ כָּל הַדְּבוּרִים וְהַצְּרוּפִים
 רָעִים שְׂמֵדְבָרִים עַל הַצְּדִיקֵי אֲמֶת לְהַפְּכֵם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּלְעֲשׂוֹת
 מִהַדְּבוּרִים רָעִים שְׂלָהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִשְׁתַּלְּשְׁלוּ אֱלוֹ
 הַדְּבוּרִים רָעִים שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמֶת, אֲשֶׁר הִפְכוּ דְבַרֵי
 אֱלֹקִים חַיִּים וְנַעֲשָׂה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק עִתָּק בְּגִאוֹה וּבוֹז
 עַל יְדֵי לְמוּדָם תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה:

קמט: וְתִזְכְּהוּ אֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי כֹחַ הַצְּדִיקֵי אֲמֶת
 לְהַתְקַדֵּשׁ וּלְהַטְהֵר בְּאֲמֶת, עַד שֶׁנִּזְכְּהוּ גַם אֲנַחְנוּ לְבוֹא לְדַעַת זֶה,
 שֶׁנִּדְעַ לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּךְ כָּל הַצְּרוּפִים רָעִים אֶל הַקְּדוּשָׁה
 לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְשָׁרְשָׁם שֶׁבְּקְדוּשָׁה לְעֲשׂוֹת מֵהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תנוז ✧ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

קְדוּשׁוֹת וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מִהַגְלוֹת וּלְחַבְרָה עִם דּוּדָה
בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְרַעוּת, בְּבַחֲיִנַת חֲבוּק וְנִשּׁוּק וְזוּוּג, וּלְהוֹצִיא בְלִעָם
מִפִּיהֶם:

קנ: וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִבְטֵל אֶת כָּל הַחֻלְקִים עַל הָאֲמֶת, וְתִתֵּן
בְּלִבָּם אֲמֶת וְאַמוּנָה, שְׂיִתְגַּלֶּה לָהֶם הָאֲמֶת, וְיִשׁוּבוּ כָלֵם אֵלֶיךָ
בְּאֲמֶת וּבְלִב שָׁלֵם וְתִגַּלֶּה וְתִפְרָסֶם אֶת הָאֲמֶת בְּעוֹלָם וּתְקִים
מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אֲמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח וְצִדֵק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף" וְתַשִּׁים
שָׁלוֹם בֵּין כָּל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם:

קנא: וְזִכְנִי לְעַבֵּד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְעֲזֹרְנִי לְהִיּוֹת מִן הַנִּעְלָבִים
וְאֵינָם עוֹלָבִים, שׁוֹמְעִים חֲרָפְתָּם וְאֵינָם מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאַהֲבָה
וְשִׂמְחִים בְּיַסּוּרִים, וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת וְנִזְכָּה כָּלְנוּ
לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת, וְתִשְׁפִּיעַ
עָלֵינוּ רַב בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֲמֶת כָּל
יְמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְכָל עַמֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
אָמֵן סָלָה:

תְּפִלָּה יג קנב: יוֹשֵׁב הַמְּרוֹמִים וּמְשַׁגֵּיחַ הַתְּחִתּוֹנִים, עֵינֵי עַמֵּךְ בְּךָ
תְּלוּיּוֹת כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יַד אֲדוֹנִים, מְשַׁתְּטָחִים לְפָנֶיךָ
וּפּוֹרְשִׁים כַּפָּם מוֹל שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, שְׁתִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם מִמְּעוֹן קְדְשְׁתָּךְ
שִׁיזְכוּ כָלֵם לַעֲשׂוֹת בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם, וְתִשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם
בְּהַשְׁגָּחְתָּךְ הַשְּׁלֵמָה לְהַשִּׁיבָם לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה אֵל אֲרָבוֹתֵיהֶם
כִּיּוֹנִים: